

skatteansættende myndighed, selv om et skatteankenævns, Landsskatteretten eller Ligningsrådet tidligere har truffet afgørelse om punktet.

Herved er de almindelige regler i skattestyrelsesloven fraveget, idet de lokale skattemyndigheder som hovedregel er afskåret fra at træffe afgørelse i en sag, i det omfang Ligningsrådet eller Landsskatteretten har taget stilling i sagen, jf. skattestyrelseslovens § 36.

Det må imidlertid anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at det almindelige myndighedshierarki herved er fraveget. Det foreslås på denne baggrund, jf. forslaget til § 35, stk. 3, at den skatteansættende myndigheds kompetence til at foretage en ekstraordinær skatteansættelse ophæves, for så vidt angår forhold, som tidligere er afgjort af et skatteankenævns, Ligningsrådet eller Landsskatteretten i det omfang den skattepligtige i forbindelse med myndighedernes varsling af skatteansættelsen udtaler sig imod ansættelsen.

i. Formueretlig forældelse af skattekrav afledt af ekstraordinære ansættelsesændringer, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 4.

Skattekrav er omfattet af lov om forældelse af visse fordringer (1908-loven), jf. lov nr. 274 af 22. december 1908, jf. henholdsvis § 1, nr. 4, vedrørende myndighedernes krav, og § 1, nr. 6, vedrørende skatteydernes krav på tilbagebetaling af for meget erlagt skat. Der gælder herefter en 5-årig forældelsesfrist fra det tidspunkt, hvor fordringen af fordringshaveren kan kræves betalt. Herudover er skattekravet undergivet 20-års forældelse efter Danske Lov 5-14-4, der løber fra stiftelsestidspunktet for fordringen.

I de tilfælde, hvor genoptagelse kan ske uden for den ordinære ansættelsesfrist, jf. skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, vil den formueretlige forældelsesfrist i en række situationer være afbrudt eller suspenderet. Det kan imidlertid forekomme, at ansættelsesfristerne giver mulighed for ændring af skatteansættelsen, mens det underliggende skattekrav er forældet.

Det foreslås, jf. forslaget til § 35, stk. 4, at det afledte skattekrav af en ansættelse foretaget efter forslaget til skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 4, 7 og 8, ikke undergives forældelse efter 1908-lovens regler. Kravet vil dog fortsat være undergivet den 20-årige forældelse efter Danske Lov.

2.2. Ændring af valg i selvangivelsen, jf. forslaget til skattestyrelseslovens § 37 D

Der findes i skattelovgivningen en række bestemmelser, hvorefter skatteansættelsen er afhængig af, at den skattepligtige træffer et valg i forbindelse med selvangivelsen. Udgangspunktet i disse tilfælde er, at

valget er bindende for den skattepligtige, således at valget ikke senere kan ændres med virkning for skatteansættelsen. Selvangivelsen er med andre ord som udgangspunkt dispositiv, idet der dog kan ske berigtigelse af egentlige fejl.

Såfremt skattemyndighederne tilsidesætter selvangivelsen, og valget som følge heraf får uhenigtsmæssige skattemæssige virkninger for den skattepligtige, kunne den skattepligtige imidlertid ikke på tidspunktet for indgivelsen af selvangivelsen forudse de skattemæssige konsekvenser af valget, hvorfor det forekommer urimeligt at fastholde den skattepligtige herpå.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en regel i skattestyrelsesloven, hvorefter skatteministeren kan tillade, at et valg i selvangivelsen kan ændres, såfremt skattemyndighederne har foretaget en skatteansættelse af betydning for valget, og valget som følge heraf har fået utilsigtede skattemæssige virkninger.

2.3. Arbejdsmarkedsfondsloven og pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovforslagets §§ 2 og 3.

Ifølge arbejdsmarkedsfondsloven er genoptagelse af bidragsopgørelser - bortset fra konsekvensændringer som følge af en ændret skatteansættelse - alene omfattet af de almindelige ansættelsesfrister i skattestyrelseslovens § 34. Der kan således ikke ske ekstraordinær genoptagelse af en bidragsopgørelse i henhold til skattestyrelseslovens § 35.

Der er imidlertid ikke sådanne forskelle på spørgsmål om betaling og genoptagelse af skatter og tilsvarende spørgsmål vedrørende opgørelsen af arbejdsmarkedsbidrag, der kan begrunde, at adgangen til fristgennembrud er forskellig i de to tilfælde.

Det foreslås derfor, at reglerne i skattestyrelseslovens § 35 tilsvarende finder anvendelse for genoptagelse af opgørelser vedrørende arbejdsmarkedsbidrag og den særlige pensionsopsparing til Arbejdsmarkedets Tillægspension, således at skatteansættelser og bidragsopgørelser bliver omfattet af de samme regler om ekstraordinær ansættelse.

Krav efter pensionsafkastbeskatningsloven er ikke omfattet af skattestyrelseslovens ansættelsesfrister, der herefter alene er omfattet af de formueretlige forældelsesregler. Udgangspunktet er således, at forældelsesfristen udløber 5 år efter det tidspunkt, hvor kravet af kreditor kan kræves betalt, jf. lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer (1908-loven), § 2, stk. 1. Ændringer i beskatningen kan således foretages inden 5 år efter den endelige opgørelse over pensionsafkastbeskatningen er indsendt, dvs. den 15. juli i det 6. år efter indkomstårets udløb, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1.